

Farní

2 / 2025

zpravodaj

Farnost Štramberk

Ministrantští fotbaloví mistři

V sobotu 8. března 2025 se v hale Masarykova gymnázia Příbor uskutečnil Ministrantský turnaj ve fotbale a ministrantských dovednostech. Naši šikovní ministranti vybojovali v 6 zápasech a vědomostním testu neskutečné 1. místo 🏆

Děkujeme všem klukům za skvělou reprezentaci naší farnosti, otci Vladimírovi za jejich podporu a trenérům Jirkovi Kvitovi a Vojtovi Monsportovi za skvělé vedení 👍

Tým mladší kategorie reprezentovali: Jonáš Nytra, Šimon Kvita, Jakub Kvita, Jindřich Valný, Jan Socha, Dominik Žerdík, Jáchym Veřmiřovský a bratři Lukáš a Jan Navrátilovi ze Závašic.

Barbora Valná

VELIKONOČNÍ BOHOSLUŽBY 2025

Štramberk

Závišice

13. 4. Květná neděle

Pobožnost křížové cesty	7:45	9:30
Mše svatá	8:30	10:00

17. 4. Zelený čtvrtek

Mše svatá	18:30	17:00
-----------	-------	-------

18. 4. Velký pátek

Pobožnost křížové cesty	15:45	14:15
Velkopáteční obřady	16:30	15:00

19. 4. Bílá sobota

Bdění u Božího hrobu	10:00 – 20:30	10:00 – 13:00
Velikonoční vigilie a mše sv.	20:30	18:00

20. 4. Slavnost Zmrtvýchvstání Páně

Mše svatá	8:30	10:00
-----------	------	-------

21. 4. Pondělí Velikonoční

Mše svatá	8:30	10:00
-----------	------	-------

Velikonoční svatá zpověď

Ve Štramberku bude v **sobotu 12. dubna od 11:30 do 13:30 hodin.**

V Závišicích bude v **sobotu 12. dubna od 14:15 do 15:15 hodin.**

Na **Zelený čtvrtek po mši svaté** bude možnost zůstat v **Getsemanech s Ježíšem na modlitbě**. V Závišicích cca půl hodiny po mši svaté a ve Štramberku předběžně do půlnoci.

OTEVŘENÉ CHRÁMY 2025 – hledáme průvodce

I letos se naše kostely zapojí do diecézního projektu Otevřené chrámy. Aby naše kostely mohly být otevřeny, je **potřeba mít v nich průvodce**.

Být průvodcem nevyžaduje žádné speciální schopnosti. Stačí pouze být v kostele, přivítat návštěvníky, nabídnout jim, že jim řeknete pár slov o kostele apod. Případně jim prodat magnetku nebo oplatky, pokud budou mít zájem. Pokud chodíte do školy nebo do práce, můžete si vzít například jen víkendy nebo mít službu přes týden pouze o prázdninách. Kostely budou otevřeny od května do konce října. Vše si později domluvíme na společné schůzce, která proběhne ve druhé půlce dubna. Určitě je možné a přínosné, aby se jako průvodci **zapojili i farníci ze Závišic**. S každým průvodcem bude uzavřena dohoda o provedení práce. Odměna zůstala stejná jako loni 120 Kč/hodinu. Letos dojde k drobné změně (z důvodu schválení menší dotace od Moravskoslezského kraje pro naše biskupství). Část odměn za odpracované hodiny bude platit přímo farnost. Podrobnosti vyplácení ještě řešíme.

Nebudeme vám nic nalhávat, občas je to náročné, když proudí desítky turistů, ale na druhou stranu zažijete i chvíle, kdy máte celý kostel "jen sami pro sebe" :-)

Letos dochází i ke změně koordinátora a organizaci průvodců si přebírá Markéta Buzková. Kdo by měl zájem a byl ochoten se do průvodcování zapojit, kontaktujte prosím Markétu Buzkovou (e-mail: marketa.buzkova@skaut.cz, telefon: 737 369 735) nejpozději **do středy 16. dubna 2025**.

Díky všem za spolupráci.

Dominik David

CO VY NA TO?

Milí rodiče té naší drobotiny v kostele. Mám takový nápad na vylepšení. A proto bych vás chtěla vyzvat ke spolupráci. Na konci mše svaté děti chodí pro křížek a nastává jemná tlačenička z pravé strany a otec neví komu dřív požehnat. Ti, co dostali křížek, se tlačí zpět přes ty, kteří se derou dopředu. Tak mě napadlo, že bychom děti povzbudili, aby přicházely k otci pěkně středem kostela mezi lavicemi. Mají rychlé nožičky a stihnou to. Je to pro ně i nevědomý nácvik toho, až jednou budou přijímat svátosti. A my ostatní se tak můžeme potěšit pohledem na roztomilý průvod těch našich nejmenších. Vždyť to tak letí a z neposedných kloučků budou za chvíli vzorní ministranti a z děvčátek zpěvačky v naší skvělé schole.

Ze Závašic zdraví babička Lidka B.

KŘÍŽOVÁ CESTA P. ANTONÍNA HUVARA

V pátek 14. března 2025 proběhla v kostele sv. Kateřiny pobožnost křížové cesty. Křížová cesta byla za umučené v obou totalitních režimech a za podzimní volby do poslanecké sněmovny. Modlili jsme se křížovou cestu dle knížky *Křížová cesta P. Antonína Huvara – František Fábry*.

Netradičně pojatá křížová cesta se 14 zastaveními ze života P. Antonína Huvara. Text inspiruje k zamyšlení a nastavuje zrcadlo naší víře. Mons. ThDr. Antonín Huvar (1922–2009) se narodil v Albrechticích na Novojičínsku, kde je též v kněžském hrobě pochován. Jako skaut a dlouholetý politický vězeň komunistického režimu si prošel mnoha kriminály včetně pobytu v uranových dolech. Přes vytrpěná příkoří a protivenství nezahořkl, ale činorodě působil až do své smrti. K Bohu vedl mnoho svých duchovních synů a dcer včetně autora, Františka Fábryho z Orlové. P. Huvar zachránil více sakrálních staveb, pracoval s mládeží, vyučoval v Olomouci na Cyrilometodějské teologické fakultě, vytvořil rozsáhlé literární dílo. Autorovi textu Františku Fábrymu

(1956–2023) je věnována vzpomínka v závěru knížečky z pera jeho syna Tomáše Fábryho a od přátel z Českomoravské Fatimy v Koclířově.

Níže vám přinášíme úvod z této knihy.

Úvod z knihy „Křížová cesta P. Antonína Huvara – František Fábry

Každý máme svou křížovou cestu. Tak nás to učí Pán: abychom se zapírali, brali své kříže a následovali ho. Všichni si můžeme představit vlastní křížovou cestu, kdy nám v různých situacích nebylo lehké, kdy na nás život doléhal víc než jindy. Kromě nás jsou tu ještě lidé, jejichž křížová cesta byla doopravdy těžká. Slzy, pot, někdy až po obětování vlastního života... Události, které pominuly, plynou do zapomnění a posléze se zdá, jako by neměly vliv na současnost a budoucnost. Zajisté, pokud nevěříme v Boha a věci nahlížíme pouze z lidské perspektivy, tak to tak bývá. Stalin poté, co někoho nechal zlikvidovat, říkal: Člověka nět – i problema nět." Z perspektivy Boží je tomu ale jinak. U Boha problém nekončí s pozemským koncem člověka. On slyší, když úpíme, a po zásluze odplácí, když nevinná krev volá k Nebi. Něčím už nyní a pečím v den posledního soudu! Jestliže se stále něco nedaří a motáme se jako národ v okruhu (z recese do recese) a ve společnosti je, jak kdysi řekl Václav Havel, „blbá nálada", pak nám nejspíš schází to hlavní – Boží požehnání. Jak má ale Bůh žehnat národu, který jej odvrhl a vyměnil za modlu vlastního břicha? Jak má Bůh žehnat národu, který pronásledoval čestné lidi: letce, hrdiny světové války, umělce, spisovatele, biskupy, kněze a věřící lid a za nic se neomlouvá, nečiní před Bohem pokání? A tak dokud neodčiněné hříchy volají k nebi, není nic z toho, co bylo, minulostí, nýbrž palčivou přítomností.

V tomto světle není minulostí ani život kněze Otce Antonína Huvara, vzácného člověka, jednoho z mnoha tisíců, co je drtila komunistická zvůle a značná část národa to schvalovala. O něm je tato křížová cesta. Jako impuls k zamyšlení, jako příležitost k porozjímání a jistému zadostiučinění Bohu a zmíněným obětem. Někdo může namítnout, že křížová cesta se má rozjímat jen o Ježíši. Na to máme odpověď přímo od Pána: „Cokoliv jste učinili jednomu z těchto mých nepatrných bratří, mně jste učinili."

(Mat 25, 40) A Otec Antonín na muklovské pouti v roce 1993 na Svatém Hostýně ve své promluvě pronesl: „Tisíce nás s ním byli bičováni, s trnovou korunou políčkováni a přibiti na kříž českých dějin.“

Tato křížová cesta je připomínkou životní pouti člověka, jenž se zcela zasvětil Bohu a byl jednou z obětí dějinného experimentu zvaného komunismus. Lidé samozřejmě mohou zkoušet, jak uspořádat společenské záležitosti, aby se eventuálně žilo lépe, ale někde v ústraní a se svými lidmi, kteří se tomuto experimentu dobrovolně podvolí. Až se myšlenka osvědčí, ostatní se přidají. Ne k tomu znásilňovat celé národy, a toho, kdo se nechce podvolit, lámat a zabíjet!

Historický účet komunistického experimentu Československu čítá: přes 205 000 vězňů, 248 popravených, 450 zabitých při pokusu uprchnout přes hranice na Západ, přes 8 000 osob se nevrátilo z vězení, další tisíce se vrátily s podlomeným zdravím. Počet obětí je však mnohem větší. Nejsou zde započítány manželky, děti a ostatní příbuzní, kteří vězněním a pronásledováním svých drahých také trpěli. Dále ti, co nemohli kvůli přízni s odsouzenými studovat, nenašli vhodné zaměstnání apod. A to jen proto, že viděli dopředu, co je na nové ideologii špatné a odmítli se na tomto experimentu podílet.

Chvála Božího lidu, římskokatolický kněz ThDr. Antonín Huvar byl jedním z nich. Bránil od počátku pravdu, bránil matku Církve, bránil svého papeže a také za to zaplatil. Když po maturitě na gymnáziu oznámil tatínkovi, že se rozhodl pro kněžskou dráhu, otec mu odpověděl: „Ano, jdi, ale jen pokud budeš opravdu dobrým knězem.“

Za zločiny spáchané komunistickou mocí nebyl nikdo řádně potrestán! U těch, o kterých se uvažovalo, že by potrestání být mohli, světská spravedlnost prohlásila, že už jsou jejich viny promlčené. Zvláštní přístup: justice započítává do promlčecí lhůty i čtyřicet let vlády samotných viníků...

V soudní síni Boží je tomu však jinak. „Mé úmysly nejsou úmysly vaše a vaše cesty nejsou cesty moje“, je výrok Hospodinův. „Jako jsou nebesa

vyšší než země, tak převyšují cesty mé cesty vaše a úmysly mé úmysly vaše." (Iz 55,8-9)

Křížovou cestu si lze zakoupit například na:

https://eshop.cirkev.cz/knihy/krizova-cesta-p-antonina-huvara_13480

Ludmila Petrášová

DROBNÁ OSLAVA

Neděle 30. března 2025 připadla na čtvrtou neděli postní, která se nazývá také Laetere, tedy radostná. A opravdu byla. Mohli jsme při krásné dětské mši svaté oslavit také kulaté životní jubileum otce Vladimíra, který dovršil věku 50 let. Oslava byla povedená. Za zpěvu scholy nejprve děti přicházející pro křížek přinesly o. Vladimírovi žluté narcisy, které zářily jako malá sluníčka.

Poté byly oslavenci předány dary: kniha Katechismus v obrazech, finanční obnos, balík koláčů a koláčků od našich pekařek a také plyšový želvák. Otec Vladimír si oslavu nepřál a ani se jí nemohl zúčastnit, ale my všichni farníci jsme se z jeho narozenin radovali a celé setkání jak při mši svaté i následně v kavárně se neslo v radostném duchu. Děkuji všem, kteří se jakkoli podíleli, přispěli na dárek a zapojili se.

Ještě jednou přeji otci Vladimírovi, aby jej Boží přítomnost provázela na každém kroku a aby bral život s radostí a humorem. Jsme moc rádi, že ho ve farnosti máme.

Barbora Valná

POZVÁNKA NA SETKÁNÍ U KONÍ

Zveme všechny děti, ministranty a mládež z farnosti ze Štramberku, Závašic, Libhoště, Rybího a okolí na zážitky u koní na statku u Bajerů v Závašicích.

Kdy: v sobotu **31. května 2025** v čase od 9 hodin do 12 hodin.

Zažijeme dopoledne plné zábavy, jízdy na koních a nebude chybět ani opékání špekáčků. Na všechny se těší otec Vladimír, otec Dušan, rodina Szabó a rodina Bajerových.

Lenka Szabó

KRÁSA KLAMU: Lucifer z Lutychu a modlíci se diktátor

V katedrále svatého Pavla v belgickém Lutychu se nachází pozoruhodná socha *Le génie du mal* – „Génius zla“. Toto mramorové dílo z roku 1848 zobrazuje padlého anděla s půvabnými rysy, avšak s netopýřími křídly, s rohy skrytými v kudrnatých vlasech a pouty na ruku. Jeho výraz je směsicí pýchy, zoufalství a lítosti. Přestože jde o Lucifera, pokušeitele lidstva, jeho podoba zůstává svůdná a krásná. Jak příhodné – vždyť právě klam, faleš a přetvářka jsou mocnými nástroji zla.

Podobně provokativní je i socha *HIM* od italského umělce Maurizia Cattelana, která zobrazuje Adolfa Hitlera klečícího v modlitbě. Tato skulptura, umístěná ve varšavském ghettu, kde nacisté vyvraždili tisíce Židů, vzbudila silné emoce. Její

význam však sahá dál než k prvotnímu šoku – ukazuje, jak snadno se může zlo maskovat jako pokání, jak může působit nevinně a zbožně.

Obě tato umělecká díla nás nabádají k zamyšlení nad tím, jak snadno může být pravá podstata skryta za atraktivním zevnějškem či zdánlivě pokorným gestem. Jak často v dějinách i v současnosti nalézáme zlo ukryté pod krásným zevnějškem nebo v manipulativním gestu? Jak snadno se necháváme oslnit vnějším dojmem a nevidíme skutečnou podstatu věcí? V době, kdy politika, média a veřejný prostor oplývají líbivými obrazy a charismatickými osobnostmi, je toto varování více než aktuální.

Zdání klame. A je dobré si to stále připomínat.

o. Vladimír

Zdroje:

<https://www.kuriositas.com/2017/10/the-devil-in-cathedral-lucifer-of-liege.html>,

<https://ct24.ceskatelevize.cz/clanek/svet/hitler-padl-ve-varsavskem-ghettu-na-kolena-295256>

JAKO ŠPINAVÁ, ZMAČKANÁ BANKOVKA

... i hodně zničená, neztratila nic ze své hodnoty.

Začal svoje vystoupení. Zamával zelenou stokorunovou bankovkou: „Kdo chce tuto bankovku?“ ptal se. Zvedlo se několik rukou. On však poznamenal: „Než vám ji dám, musím provést ještě jednu věc.“

Zuřivě bankovku pokrčil. Pak řekl: „Chce ji ještě někdo?“ Ruce se znovu zvedly. „A co když udělám toto?“ Mrštil bankovkou o zeď, a když dopadla, začal po ní dupat. Znovu ji ukázal divákům. Byla špinavá a poničená. „Chce tady ještě někdo tuto bankovku?“ Jako vždy, ruce se zvedly. I když byla bankovka hodně zničená, neztratila nic ze své hodnoty.

* * *

Náš vztah k Církvi je podobný jako vztah posluchačů k bankovce. Pro mnohé je Církve problém. Má špatnou reklamu. Je stále starší a seznam

jejich hříchů stále delší. V Církvi jsou světci i kariéristé, lidé milí i ničemové, mučedníci i násilníci, lidé ochotní pro druhé dát život i nenasytní prospěcháři. Jsou tak dobře maskovaní, že je často těžké rozeznat jedny od druhých. Lidé, kteří Církev tvoří, jsou ze stejného masa a kostí jako všichni ostatní. Někdy dělají chyby. Často nejsou upřímní. Možná jsou jen průměrnými hráči, ale jejich hudba je jedinečná. Proto lidé rádi přijímají Ježíše, zato „přítelem Církve“ mohou být jen s tisícem výhrad. Církev Ježíše Krista však nikdy neztrácí svou hodnotu. Naopak, stále zuřivější rány protivníků dosahují jen toho, že zůstává bdělá a zbavuje se po staletí se hromadících nánosů a nečistot.

Jeden novinář se vtíravým tónem zeptal Matky Terezy: „Co by se v Církvi mělo změnit?“ Svěťice s úsměvem odpověděla: „Já a vy.“

(Pozn. redakce: I když bankovka poničená, a dokonce záměrně poničená, má stále tutéž hodnotu, přesto není možné ji záměrně ničit – dokonce je to trestný čin dle § 239, odst. 2b trestního zákoníku; podobně ani Církev neztrácí nic ze své spásné hodnoty pro celé lidstvo, když ji my, kteří k ní patříme, pošlapáváme a ničíme, ale takové naše jednání není žádná maličkost...)

zdroj: časopis Milujte se 2025-72 / Bruno Ferrero (redakčně upraveno z knihy „Deset slov o víře“, Praha: Portál, 2011), <https://www.milujte.se/storage/dalsi/milujte-se-2025-72.pdf>

ČERPEJ ZE ZDROJE MILOSRDENSTVÍ

Z deníčku sestry Faustyny

Dnes mi Pán řekl: Dcero, přistupuješ-li ke svaté zpovědi, k tomuto zdroji mého milosrdenství, vždy na tvou duši stékají moje krev a voda, které vytryskly z mého Srdce a zušlechťují tvou duši. Vždy, když přicházíš ke svaté zpovědi, celá se ponoř do mého milosrdenství s velikou důvěrou, abych na tvou duši mohl vylít hojnost své milosti. Když se přicházíš vyzpovídat, buď si vědoma, že to já sám na tebe čekám ve zpovědnici. Zahaluji svou přítomnost osobou kněze, ale sám působím v duši. Zde se

setkává ubohost duše s Bohem milosrdenství. Řekni duším, že z tohoto zdroje milosrdenství duše čerpají milosti pouze nádobou důvěry. Bude-li jejich důvěra veliká, má štědrost je bez hranic. Prameny mé milosti zaplavují pokorné duše. Pyšní jsou stále v chudobě a bídě, neboť moje milost se od nich odklání k duším pokorným.

(Deníček 1601) Kowalská Faustyna, Deníček: Boží milosrdenství v mé duši, KNA, Kostelní Vydří

Novéna k Božimu milosrdenství

Novéna k Božimu milosrdenství, kterou ji Ježíš přikázal napsat a konat před svátkem Milosrdenství, začíná na Velký pátek a končí v sobotu před 2. nedělí velikonoční. Tato neděle je svátek Božího milosrdenství. Novéna uvedená v deníčku sv. Faustyny byla poprvé vytištěna v Krakově v roce 1937, rok před smrtí světice. Novéna spočívá v prosté modlitbě korunky k Božimu milosrdenství.

V Deníčku sestry Faustyny je však zaznamenána ještě rozšířenější novéna, kterou jí Pán Ježíš nadiktoval pro ni samotnou. Můžete si ji přečíst na <https://vojtechkodet.cz/modlitby/modlitby-svetcu/novena-k-bozimu-milosrdenstvi>

MODLITBA SRDCE

Co je to Ježíšova modlitba?

Je to velmi jednoduchá modlitba, která spočívá v opakování slov: „Pane Ježíši Kriste, Synu Boží, smiluj se nade mnou hříšným.“

Ježíšova modlitba pochází z Egypta, kde se ji pouštní otcové modlili již někdy od 5. století. Pouštní otcové si byli dobře vědomi toho, že při modlitbě nemáme být „povídaví jako pohané“ (Mt 6, 7). Neustálé opakování těchto slov tedy nechce Pána Boha udolat či přesvědčit k vyslyšení našich proseb, neboť skutečný cíl spočívá v tom, aby se z „modlitby slov“ stala „modlitba srdce“.

Pouštní otcové byli přesvědčeni, že právě mechanickým opakováním věty: „Pane Ježíši Kriste, Synu Boží, smiluj se nade mnou hříšným,“ se modlitba

může přesunout z mysli do srdce, kde se nachází střed lidského života. Ten, kdo si navykne tato slova opakovat, se posléze nebude soustředit na artikulaci jednotlivých hlásek, ale modlitba se pro něj stane tak samozřejmou jako dýchání nebo tlukot srdce. Celý lidský život se tímto způsobem může stát modlitbou, každá chvíle může být proměněna mocí Ježíšova jména. Tomuto způsobu modlitby se říká „Ježíšova“ nikoli proto, že by se takto modlil Kristus nebo že by ji naučil své apoštoly, nýbrž z toho důvodu, že těžiště této modlitby spočívá ve jménu Ježíš. Skrze „Ježíšovu modlitbu“ tedy necháváme znít Ježíšovo jméno, učíme se být přítomnými pro Boží přítomnost, otevíráme se světlu, které i naším prostřednictvím může prozářit celý svět. K Ježíšově modlitbě lze použít „čotky“, období růžence, pomůcku k počítání jednotlivých invokací. Nicméně, jak jsem již zmínil, v modlitbě nejde o počet, nýbrž o srdce, které může být proměněné a naplněné Bohem. K Ježíšově modlitbě tedy není třeba nic jiného než naše vůle a touha po Ježíši. Tato jednoduchá modlitba může naplnit Bohem každý okamžik našeho života.

*P. PETR SOUKAL, kněz královéhradecké diecéze studující
na Gregoriánské univerzitě v Římě*

zdroj: Katolický týdeník

PODĚKOVÁNÍ

Děkuji všem autorům a spolupracovníkům, kteří se podíleli svými příspěvky na tomto farním zpravodaji. Jsou to:

o. Vladimír, Ludmila Bajerová, Dominik David (ChatGPT 😊), Ludmila Petrášová, Lenka Szabó, Barbora Valná.

Sazba: Petra Davidová

Toto číslo vyšlo v neděli 6. dubna 2025.

Další číslo vyjde předběžně v červnu 2025.

Pokud máte články, materiály nebo tipy, co by se mohlo ve farním zpravodaji objevit, pošlete je prosím na e-mail dominik.d@centrum.cz.